

Posłuchaj

()

Ewangelia

Roku piętnastego panowania Tyberiusza, gdy Piłat Poncjusz zarządzał Judeą i Herod był tetrarchą Galilei, a Filip, brat jego, tetrarchą Iturei i krainy Trachonickiej, gdy Lizaniasz był tetrarchą Abileny, za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza stało się słowo Pańskie do Jana, Zachariaszowego syna, na pustyni. I przyszedł do całej krainy Jordanu, głosząc chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów; jako napisano w

księdze mów Izajasza proroka: «Głos wołającego na pustyni: gotujcie drogę Pańską, torujcie ścieżki Jego. Wszelka dolina będzie wypełniona i każda góra i wzniesienie niższe będą. Krzywe drogi staną się proste, a ostre wygładzone będą i każdy człowiek ujrzy zbawienie Boże».

Mówił Jan do rzesz, które wychodziły, aby były ochrzczone przez niego: Plemię żmijowe, kto wam pokazał, żebyście uciekali przed gniewem przyszłym? Gniew bowiem przyszedł to kara ostatecznej pomsty — kara, jakiej nie będzie wówczas w stanie ujść grzesznik, który teraz nie ucieka się do żalów pokuty. A trzeba też zwrócić uwagę, że źli potomkowie naśladowcy działania złych rodziców nazywani są plemieniem żmijowym: bo przez to, że zadróżczą dobrym i prześladowają ich, przez to, że wyrządzają im zło, przez to, że starają się zranić bliźnich — otóż, przez to wszystko podążają śladem swoich cielesnych przodków, jakby z zatrutych jadem rodziców zrodzeni zostali zatruci jadem synowie.

Lecz ponieważ już zgrzeszyliśmy, ponieważ omotani jesteśmy przez praktykowanie złych przyzwyczajęń — niech nam powie, co mamy czynić, byśmy byli w stanie uciekać przed gniewem przyszłym. A zatem dalej: Czyńcie tedy owoce godne pokuty. W słowach tych trzeba zwrócić uwagę na to, że Przyjaciół Oblubieńca napomina, że muszą być czynione nie tylko owoce pokuty, lecz owoce godne pokuty. Co innego bowiem jest czynić owoc pokuty, a co innego czynić owoc godny pokuty. Żeby bowiem mówić o owocach godnych pokuty, musimy wiedzieć, że każdy, kto nie dopuszcza się niczego, co niedozwolone, ma płynące stąd prawo, by korzystać z tego, co dozwolone — niech więc tak pełni dzieła pobożne, by, jeśli nie chce, nie porzucił spraw tego świata.

Ale gdyby ktoś popadł w grzech nierządu, lub może, co gorsza, w cudzołóstwo, to powinien odmawiać sobie rzeczy dozwolonych tym bardziej, im lepiej pamięta, że dopuścił się zakazanych. Bo i owoc dobrego czynu nie powinien być taki sam u tego który zawinił mniej i u tego, który zawinił więcej; albo też u tego, który nie upadł w niczym, u tego, który upadł tylko w niewielu sprawach i u tego, który popadł w wiele występków. A zatem przez to, co zostaje powiedziane — Czyńcie tedy owoce godne pokuty — angażowane jest sumienie każdego — by przez pokutę starało się o zyski dobrych czynów tylekroć większe, ilekroć cięższe przez winę wyrządziło sobie straty.

Módlmy się.

Wzbudź, prosimy Cię, Panie, potęgę Twoją i przybądź; wspomóż nas mocą Twoją niechaj pomoc łaski Twojej przyspieszy otrzymanie przebaczenia, któremu przeszkadzają grzechy nasze.

Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Kazania Trydenckiego Brewiarza: IV Niedziela Adwentu | 8